

दानिएलाचे पुस्तक - क्रमांक त्र्याहत्तर

ऐतिहासिक समांतरांचे उलगडणे: यारोबामाचा फसवा व्यवहार आणि अॅडव्हेंटिस्ट चळवळीची विश्वासाची कसोटी

Jeff Pippenger

2024-02-06

लेवीयविधीच्या पंचविसाव्या व सव्वीसाव्या अध्यायांतील भंग झालेल्या कराराच्या परिपूर्तीसाठी उत्तर व दक्षिण ही राज्ये देवाच्या संतापाखाली दोन हजार पाचशे वीस वर्षे विखुरलेली राहिली. पहिल्या व शेवटच्या संतापांच्या समाप्तीमधील सेहेचाळीस वर्षांनी १८४४ मध्ये त्या दोन्ही राज्यांचे आध्यात्मिक आधुनिक इस्राएलच्या एका राज्यात संकलन दर्शविले. त्या दोन राष्ट्रांच्या एकत्रीकरणाचे प्रतिरूप यहेज्केलाने एकत्र जोडलेल्या दोन काठ्यांद्वारे आणि एलियाच्या कथेत सारफथच्या विधवेने गोळा केलेल्या दोन काठ्यांद्वारे दर्शविले गेले. २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी उत्तर व दक्षिण राज्यांचा भविष्यवाणीपर इतिहास समाप्त झाला, आणि असे करताना त्याने त्या दोन राज्यांच्या प्रारंभीच्या इतिहासाची पुनरावृत्ती केली.

यरोबामाने आपल्या प्रजेला यहुदाकडे जाऊन यरुशलेम येथील पवित्रस्थानात देवाची उपासना करण्यापासून रोखण्यासाठी उत्तरेकडील राज्यात उपासनेची एक बनावट व्यवस्था प्रस्थापित केली.

आणि यारोबामाने आपल्या अंतःकरणात म्हटले, आता राज्य दावीदाच्या घराण्याकडे परत जाईल. जर हे लोक यरुशलेम येथील परमेश्वराच्या घरात यज्ञ अर्पण करण्यासाठी वर गेले, तर या लोकांचे मन पुन्हा त्यांच्या प्रभूकडे, म्हणजे यहुदाचा राजा रहोबाम याच्याकडे, वळेल; मग ते मला ठार मारतील आणि पुन्हा यहुदाचा राजा रहोबाम याच्याकडे जातील. म्हणून राजाने सल्लामसलत केली आणि सोन्याची दोन वासरे बनवली; आणि त्यांना म्हटले, यरुशलेमस जाणे तुम्हांस फारच कष्टाचे आहे; हे इस्राएला, पाहा, हेच तुझे देव आहेत, ज्यांनी तुला मिसर देशातून वर आणले. आणि त्याने एक बेथेलमध्ये ठेवले, आणि दुसरे दान येथे ठेवले. आणि ही गोष्ट पाप ठरली; कारण लोक त्या एकाच्या पुढे उपासना करण्यासाठी, अगदी दानपर्यंत, जाऊ लागले. आणि त्याने उंच स्थळांचे एक घर बांधले, आणि लेवीच्या पुत्रांपैकी नसलेल्या, लोकांतील कनिष्ठ लोकांपैकी याजक नेमले. आणि यारोबामाने यहुदामध्ये असलेल्या सणाप्रमाणे, आठव्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, एक सण नेमला; आणि त्याने वेदीवर अर्पण केले. त्याने बेथेलमध्येही तसेच केले, त्याने बनविलेल्या वासरांना बलिदान अर्पण करून; आणि त्याने बेथेलमध्ये, त्याने केलेल्या उंच स्थळांच्या याजकांना नेमले. अशा रीतीने त्याने बेथेलमध्ये केलेल्या वेदीवर, आठव्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, म्हणजे ज्या महिन्याची योजना त्याने आपल्या स्वतःच्या अंतःकरणातून केली होती त्या महिन्यात, इस्राएलच्या संततीसाठी सण नेमला; आणि त्याने वेदीवर अर्पण केले, आणि धूप जाळला. १ राजे १२:२६-३३.

त्याची उपासनेची व्यवस्था कॅथॉलिकमताची (मूर्तिपूजेची) नमुनादर्शक होती; कारण हारूनाच्या बंडाप्रमाणेच तिने त्या पशूसाठी आणि त्या पशूचे प्रतिरूप उभे केले. त्या दोन वासरांच्या प्रतिमा सोन्याच्या बनविलेल्या होत्या, जे बाबेलचे प्रतीक होते. त्या प्रतिमा मिसरच्या देवतांना अर्पण करण्यात आल्या होत्या, आणि हारूनाने जशा त्यांची ओळख करून दिली होती तशाच रीतीने त्यांची ओळख करून देण्यात आली; म्हणजे, "ज्या देवांनी त्यांना मिसरदेशातून वर आणले." त्याने दोन नगरांत दोन वेद्या बांधल्या; आणि त्या एकत्रितपणे विचारात घेतल्यास त्या मंडळी (बेतएल) आणि राज्यसत्ता (दान) यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतात. त्या वेद्या खऱ्या वेदीच्या बनावट प्रतिरूप होत्या, आणि ती खरी वेदी म्हणजे ख्रिस्त; जसे कॅथॉलिकमत स्वतःला ख्रिस्ताचा पृथ्वीवरील प्रतिनिधी असल्याचा दावा करते. त्याने भ्रष्ट झालेले याजकत्व उभे केले, जसे कॅथॉलिकमतातील याजक आहेत. त्याने आपल्या उपासनेसाठी असा एक दिवस निवडला, जो देवाच्या कोणत्याही खऱ्या सणदिवसांपेक्षा विशेषतः भिन्न होता; अशा प्रकारे तो उपासनेच्या खऱ्या आणि खोट्या दिवसाविषयीच्या वादाचे प्रतिनिधित्व करीत होता.

त्याच्या खोट्या उपासनेच्या व्यवस्थेच्या उद्धाटनाच्या वेळी, देवाने यहुदातून एक संदेष्टा पाठविला, जेणेकरून त्याच्या बनावट उपासनेच्या व्यवस्थेला धिक्कारावे.

आणि पाहा, परमेश्वराच्या वचनाने यहुदाहातून एक देवाचा मनुष्य बेथेल येथे आला; आणि यारोबाम धूप जाळण्यासाठी वेदीजवळ उभा होता. तेव्हा त्याने परमेश्वराच्या वचनाने त्या वेदीविरुद्ध पुकारा करून म्हटले, "हे वेदी, वेदी, परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, दावीदाच्या घराण्यात योशिया नावाचा एक पुत्र जन्मास येईल; आणि तो तुझ्यावर धूप जाळणाऱ्या उंच स्थळांवरील याजकांना तुझ्यावरच अर्पण करील, आणि मनुष्यांची हाडे तुझ्यावर जाळली जातील." आणि त्याने त्याच दिवशी एक चिन्ह देऊन म्हटले, "हे ते चिन्ह आहे जे परमेश्वराने सांगितले आहे: पाहा, वेदी फाटेल, आणि तिच्यावरची राख सांडून जाईल." १ राजे १३:१-३.

यहुदामधील संदेष्ट्याने भविष्यकाळात होणाऱ्या राजा योशियाच्या जन्माची ओळख करून देणारी त्रिविध भविष्यवाणी जाहीर केली. त्याने भाकीत केले की, बनावट वेदीवर सेवा करणाऱ्या दुष्ट याजकांचा योशिया वध करील आणि त्याच वेदीवर तो मनुष्यांची हाडेही जाळील. त्याने यरोबामाला एक चिन्हही दिले, ज्याद्वारे यरोबामाची वेदी फाटून जाईल आणि तिची राख बाहेर सांडेल, हे दर्शविले. या सर्व गोष्टी परमेश्वराच्या वचनाप्रमाणे पूर्ण झाल्या; परंतु संदेष्ट्याची घोषणा ऐकताच यरोबाम संतप्त झाला आणि संदेष्ट्याविरुद्ध कारवाई करण्याचा प्रयत्न करू लागला; तरीही नियंत्रण देवाच्याच हाती होते.

आणि असे घडले की, बेथेल येथील वेदीविरुद्ध देवाच्या मनुष्याने जो उच्चार केला होता, तो राजा यारोबामाने ऐकला, तेव्हा त्याने वेदीवरून आपला हात पुढे करून म्हटले, "त्याला पकडा." आणि जो हात त्याने त्याच्याविरुद्ध पुढे केला होता तो वाळून गेला, इतका की तो तो पुन्हा आपल्याकडे ओढू शकला नाही. वेदीही फाटली, आणि वेदीवरील राख ओतली गेली, त्या चिन्हाप्रमाणे जे देवाच्या मनुष्याने परमेश्वराच्या वचनाने दिले होते. 1 राजे 13:4, 5.

तो चिन्ह तत्काळ पूर्ण झाले, आणि यारोबामाचा हात पक्षाघातग्रस्त झाला.

तेव्हा राजाने देवाच्या मनुष्याला उत्तर देऊन म्हटले, "आता परमेश्वर तुझा देव याची कृपादृष्टी प्राप्त करून घे आणि माझ्यासाठी प्रार्थना कर, म्हणजे माझा हात मला पुन्हा पूर्ववत होईल." तेव्हा देवाच्या मनुष्याने परमेश्वराची विनवणी केली; आणि राजाचा हात त्याला पुन्हा पूर्वीसारखा झाला. मग राजाने देवाच्या मनुष्याला म्हटले, "माझ्याबरोबर घरी चल, स्वतःला ताजेतवाने कर, आणि मी तुला बक्षीस देईन." परंतु देवाच्या मनुष्याने राजाला म्हटले, "तू मला तुझ्या घराचा अर्धा भाग जरी दिलास, तरी मी तुझ्याबरोबर आत जाणार नाही; आणि या ठिकाणी मी भाकर खाणार नाही किंवा पाणी पिणार नाही; कारण परमेश्वराच्या वचनाने मला अशी आज्ञा देण्यात आली होती की, 'भाकर खाऊ नको, पाणी पिऊ नको, आणि ज्या मार्गाने तू आलास त्याच मार्गाने परत फिरू नको.'" म्हणून तो दुसऱ्या मार्गाने निघून गेला, आणि ज्या मार्गाने तो बेथेलला आला होता त्या मार्गाने परत गेला नाही. 1 राजे 13:6-10.

येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या समाप्तीचे चित्रण तिच्या आरंभाने करतो, आणि प्राचीन वास्तविक इस्राएलच्या उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्यांची सुरुवात त्या इतिहासात समाप्त होते, जिथे दोन काठ्या एक काठी म्हणून जोडल्या जातात, ज्याद्वारे आत्मिक आधुनिक इस्राएल राष्ट्राचे प्रतिनिधित्व केले जाते.

ज्या इतिहासात त्या दोन काठ्या एकत्र जोडल्या गेल्या, त्या ठिकाणी 1798 मध्ये अंतकाळी तीन-टप्प्यांच्या परीक्षेची प्रक्रिया सुरू झाली. मध्यरात्रीच्या घोषणेत पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावापूर्वी त्या दोन्ही काठ्या (राज्ये) एकत्र गोळा केल्या जात होत्या. 1844 च्या वसंत ऋतूमधील पहिल्या निराशेच्या वेळी प्रोटेस्टंटानी या परीक्षेच्या प्रक्रियेत अपयश पत्करले आणि ते कॅथोलिक धर्माच्या कन्या बनले; अशा प्रकारे त्यांनी, यरोबामाने जसे पूर्वछायेत दर्शविले होते, तसेच खोट्या उपासना-व्यवस्थेच्या उद्धाटनाची पुनरावृत्ती केली.

प्रोटेस्टंट सुधारणा हे असे कार्य होते की, देवाने रानातील मंडळीला रोमन मंडळीच्या अंधश्रद्धा, परंपरा आणि रूढींपासून बाहेर काढण्यासाठी ते सिद्ध केले. मार्टिन ल्यूथरच्या काळापासून पुढे अधिकाधिक सत्ये प्रगट होत गेली, ज्यांनी तूरच्या वेश्येला ख्रिस्ती धर्माच्या खोट्या अंगीकाराने झाकलेल्या केवळ एका मूर्तिपूजक उपासना-व्यवस्थेप्रमाणे उघड केले. प्रभूचा उद्देश असा होता की, जसा त्याने आपल्या लोकांना मिसरमध्ये गुलाम असताना अंधारातून बाहेर काढले होते, तसाच तो आपल्या बंदिवान लोकांनाही अंधारातून बाहेर काढावा. त्याने त्यांना आपला नियम देण्यासाठी मिसरच्या दास्यातून मुक्त केले. १७९८ मध्ये उघड करण्यात आलेल्या ज्ञानाच्या वाढत्या प्रकाशामागे चालण्यास प्रोटेस्टंटानी नकार दिल्यामुळे, १८४४ मध्ये ते नियमशास्त्र आणि ख्रिस्ताच्या खऱ्या पवित्रस्थानातील कार्याला ओळखू शकले नाहीत.

न्यायघडीच्या संदेशाचा त्यांनी केलेला नकार हा ते रोमन चर्चच्या कन्या बनल्याचे द्योतक होता; आणि त्यानंतर त्यांनी उपासनेची एक खोटी व्यवस्था उभी केली, जी शास्त्रांमध्ये खोटा संदेश (धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद) म्हणून ओळखली जाते. २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी विश्वासाने पवित्रस्थानात प्रवेश केलेल्या विश्वासू मिलरवादी लोकांनी तिसऱ्या देवदूताचा प्रकाश स्वीकारला आणि प्रोटेस्टंट असल्याचा दावा करणाऱ्या, परंतु मूर्तिपूजेची प्रमुख परंपरा—म्हणजे सूर्याची उपासना—धारण करून ठेवणाऱ्या त्या खोट्या उपासना-व्यवस्थेस धिक्काराचा संदेश दिला. यहुदामधील संदेशाने २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी आलेल्या तिसऱ्या देवदूताचा संदेश ओळखून तो सादर करणाऱ्या मिलरवादी अॅडव्हेंटिझमचे प्रतीकात्मक दर्शन घडविले.

यरोबामाने संदेशास आपल्या घरी येऊन विसावा घ्यावा अशी विनंती केली तेव्हा, त्या संदेशाने प्रभूकडून त्याला दिलेल्या विशिष्ट आज्ञा स्पष्ट केल्या. ही आज्ञा मिलेराइट अॅडव्हेंटिझमलाही देण्यात आली होती. ती आज्ञा अशी होती की त्यांनी ज्या मार्गाने आले होते त्या मार्गाने परतू नये; आणि मिलेराइट अॅडव्हेंटिझम प्रोटेस्टंट पंथांमधून बाहेर आले होते. इ.स. 1844 च्या वसंत ऋतूमधील पहिल्या निराशेनंतर ते प्रोटेस्टंटंपासून वेगळे झाले होते, आणि यहोवा-नियुक्त यहुदी संदेशास देण्यात आलेल्या ह्याच प्रकारच्या निर्देशांचे उदाहरण यिर्मया देतो.

तुझे वचन मला सापडले, आणि मी ती खाल्ली; आणि तुझे वचन माझ्या हृदयाचा आनंद व उल्लास झाले; कारण, हे सेनाधीश परमेश्वरा, मी तुझ्या नावाने ओळखला जातो. मी उपहास करणाऱ्यांच्या सभेत बसलो नाही, किंवा आनंद मानला नाही; तुझ्या हातामुळे मी एकटाच बसलो; कारण तू मला संतापाने भरून टाकले आहेस. माझी वेदना निरंतर का आहे, आणि माझी जखम असाध्य का आहे, जी बरी होण्यास नकार देते? तू माझ्यासाठी सर्वथा खोटाऱडा ठरशील काय, किंवा अपयशी ठरणाऱ्या पाण्यांप्रमाणे होशील काय? म्हणून परमेश्वर असे म्हणतो, जर तू परत फिरलास, तर मी तुला पुन्हा आणीन, आणि तू माझ्यासमोर उभा राहशील; आणि जर तू तुच्छातून मौल्यवान वेगळे काढशील, तर तू माझ्या मुखासारखा होशील; त्यांनी तुझ्याकडे परत यावे, परंतु तू त्यांच्याकडे परत जाऊ नकोस. आणि मी तुला या लोकांसाठी तटबंद कांस्यभित्त करीन; आणि ते तुझ्याविरुद्ध लढतील, पण तुझ्यावर प्रबल होणार नाहीत; कारण तुला तारण्यासाठी आणि तुला सोडविण्यासाठी मी तुझ्याबरोबर आहे, असे परमेश्वर म्हणतो. आणि मी तुला दुष्टांच्या हातातून सोडवीन, आणि भयंकरांच्या हातातून तुझे उद्धार करीन. यिर्मया 15:16-21.

दुसऱ्या संकटाच्या समयभविष्यवाणीच्या पूर्णतेच्या वेळी, ११ ऑगस्ट १८४० रोजी, प्रकटीकरण दहाव्या अध्यायातील बलवान देवदूत आपल्या हातात एक उघडे छोटे पुस्तक घेऊन उतरला, आणि योहानास जाऊन ते पुस्तक घेऊन खाण्यास सांगितले गेले. इतिहासातील त्या टप्प्यावर ज्यांनी ते छोटे पुस्तक खाल्ले त्यांचे प्रतिनिधित्व यिर्मया करतो, आणि ते शब्द मधाप्रमाणे गोड होते, कारण ते त्याच्या “हृदयाचा आनंद व हर्ष” होते. परंतु देवाच्या “हातामुळे,” यिर्मया “क्रोधाने” “भरला” गेला; तो “जखमी” झाला आणि “निरंतर वेदनेत” होता. देवाच्या “हातामुळे” यिर्मयाने असे सुचविले की देव यिर्मयासाठी “लटके बोलणारा” आणि “आटलेल्या पाण्याप्रमाणे” झाला होता. १८४३ च्या चार्टमधील काही आकड्यांतील एका चुकीवर प्रभुने आपला “हात” ठेवला होता.

हबक्कूकाची दृष्टि विलंबली त्या वेळी मिलेराइट लोकांच्या पहिल्या निराशेचे प्रतिनिधित्व यिर्मया करतो. यिर्मयाने प्रतिनिधित्व केलेल्यांना असे दिसले की “पाऊस” असे दर्शविलेला संदेश निष्फळ ठरला होता. परंतु हबक्कूकाने असे

सांगितले होते, “कारण ही दृष्टि अजून नेमलेल्या काळासाठी आहे; पण शेवटी ती बोलेल, आणि खोटी ठरणार नाही; ती विलंबली तरी तिची वाट पाहा; कारण ती निश्चित येईल, ती विलंब करणार नाही.” यिर्मयाला वाटले होते की देवाने असत्य सांगितले, आणि संदेश (पाऊस) निष्फळ ठरला; परंतु तो केवळ विलंबला होता.

तेव्हा देवाने यिर्मयाला अशी आज्ञा केली की, “जर तू परत येशील, तर मी तुला पुन्हा आणीन, आणि तू माझ्या समोर उभा राहशील; आणि जर तू निकृष्टापासून मौल्यवान वेगळे काढशील, तर तू माझ्या मुखासारखा होशील: त्यांनी तुझ्याकडे परत यावे; पण तू त्यांच्याकडे परत जाऊ नकोस.” निराशेनंतर, यिर्मया त्या देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत होता, ज्यांना प्रभूच्या सेवेकडे परत यावयाचे होते आणि संदेश अयशस्वी झाला असे दिसून आल्याने उत्पन्न झालेला निरुत्साह झटकून टाकावयाचा होता. जर यिर्मयाने नेमून दिलेल्या अटी पूर्ण केल्या, तर देव त्याला आपला प्रवक्ता होऊ देईल.

आपल्या या अभ्यासासाठी या वेळी अधिक महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे देवाने यिर्मयाला त्या “उपहासकांच्या सभेविषयी” काय सांगितले, जे त्याच्या निराशेवर “आनंदित” होत होते. देवाने यिर्मयाला सांगितले की ते उपहासक यिर्मयाकडे परत येऊ शकतात; परंतु त्याने कधीही त्यांच्याकडे परत जाऊ नये. यिर्मया त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत होता, जे त्या प्रोटेस्टंट्यांच्या विरोधात उभे होते, ज्यांनी नुकतेच कॅथॉलिक धर्माच्या कळपात परत जाण्याची निवड केली होती आणि बाबेलच्या कन्या, बाल व अशतारेथ यांच्या खोल्या संदेष्ट्यांप्रमाणे झाले होते. यिर्मया त्या यहुदी संदेष्ट्यांचे प्रतिनिधित्व करीत होता, ज्याने भविष्यवाणीच्या रेषेतील याच बिंदूवर उत्तरेकडील राज्याच्या आरंभी यारोबामच्या खोल्या उपासना-पद्धतीस धारेवर धरले होते; अशा प्रकारे उत्तरेकडील राज्याच्या इतिहासाच्या शेवटी कॅथॉलिक धर्माची प्रतिमा असलेल्या खोल्या उपासना-पद्धतीच्या परिचयाचे तो प्रतिरूप ठरला. जेव्हा यारोबामाने संधी करण्याची ऑफर दिली, तेव्हा त्या संदेष्ट्याने यारोबामाला सांगितले की त्याने खाऊ नये, पिऊ नये आणि ज्या मार्गाने तो आला त्या मार्गाने परत जाऊ नये.

आणि राजाने त्या देवाच्या मनुष्यास म्हटले, माझ्याबरोबर घरी ये, आणि स्वतःला ताजेतवाने कर, आणि मी तुला बक्षीस देईन. तेव्हा देवाच्या मनुष्याने राजाला म्हटले, तू मला तुझे अर्धे घर दिलेस, तरी मी तुझ्याबरोबर आत जाणार नाही; तसेच मी या ठिकाणी भाकर खाणार नाही किंवा पाणी पिणार नाही: कारण परमेश्वराच्या वचनाद्वारे मला अशी आज्ञा देण्यात आली होती, असे म्हणत, भाकर खाऊ नकोस, पाणी पिऊ नकोस, आणि ज्या मार्गाने तू आलास त्याच मार्गाने परत फिरू नकोस. १ राजे १३:७-९.

यहुदीय संदेष्ट्यांची अभिव्यक्ती एलियाच्या कथेमधील बाल व अशतारेथ यांच्या खोल्या संदेष्ट्यांच्या कार्याशी सुसंगत आहे. अर्थात, मिलराइट्सचा इतिहास हा एलियाचाही इतिहास आहे, कारण मिलर हाच एलिया होता. एलियाच्या कथेमध्ये, बाल व अशतारेथ यांच्या संदेष्ट्यांनी फसवणुकीचे एक नृत्य सादर केले; परंतु जेव्हा देवाकडून अग्नी खाली उतरला आणि एलियाचे अर्पण भस्मसात केले, तेव्हा ते मूर्खपणाचे असल्याचे उघड झाले; अशा प्रकारे मिलराइट इतिहासातील मध्यरात्रीच्या घोषणेमध्ये पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाचे ते प्रतिरूप ठरले. त्या इतिहासातील संघर्षाने दुसऱ्या एलियाच्या संघर्षाचे प्रतिनिधित्व केले, जो हेरोदियाच्या कन्येने (सलोमेने) सादर केलेल्या फसवणुकीच्या नृत्याच्या काळात योहान बाप्टिस्त हा होता. हेरोदिया ही येझेबेलचे प्रतिरूप होती, आणि येझेबेल ही कॅथॉलिक चर्चचे प्रतीक आहे.

इ.स. १८४४ मध्ये प्रोटेस्टंट मंडळ्या हेरोदियाची कन्या सलोमी (ईझेबेल) बनल्या. फसवणुकीच्या त्या नृत्यात हेरोदाने आपल्या राज्याचा अर्धा भाग देण्याचे वचन दिले होते, आणि त्याने ते आपल्या वाढदिवशी दिले; अशा रीतीने हे शेवटच्या दिवसांचे प्रतीक ठरते, जेव्हा दहा राजे, ज्यांचे प्रतीक अहाबमध्ये (दहा उत्तरेकडील राज्यांचा राजा) दर्शविले गेले आहे, आपले राज्य पोपसत्तेला (ईझेबेल) देण्यास सहमत होतात. “तुझे राज्य अर्धे देणे” हे संघराज्याचे प्रतीक आहे, आणि यहुदातील संदेष्टा यारोबामाला स्पष्टपणे कळवित होता की तो कधीही त्या धर्मत्यागी राजाशी संधि करणार नाही किंवा त्याच्या बनावट उपासना-पद्धतीला पाठिंबा देणार नाही.

प्रभूने यिर्मयाहाला हेच सांगितले, जेव्हा त्याने असे म्हटले की “थट्टा करणाऱ्यांची सभा” (धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद) यिर्मयाहाकडे परत येऊ शकते, परंतु यिर्मयाहाने कधीही त्यांच्याकडे परत जाऊ नये, किंवा तो ज्या मार्गाने आला त्या मार्गाने परत जाऊ नये. परंतु यहूदियाचा संदेष्टा नेमके तेच करून बसला, कारण तो यहूदियाला परतण्यापूर्वी—त्याला सोपविण्यात आलेले कार्य पूर्ण करण्यापूर्वी—एका खोट्या व असत्यभाषी संदेष्ट्याने फसविला गेला.

आणि बेथेलमध्ये एक वृद्ध संदेष्टा राहत होता; आणि त्याचे पुत्र येऊन त्या दिवशी देवाच्या मनुष्याने बेथेलमध्ये जी काही कृत्ये केली होती ती सर्व त्याला सांगू लागले; त्याने राजाला जे शब्द सांगितले होते, तेही त्यांनी आपल्या पित्याला सांगितले. तेव्हा त्यांचा पिता त्यांना म्हणाला, तो कोणत्या मार्गाने गेला? कारण यहूदाहून आलेल्या त्या देवाच्या मनुष्याने कोणत्या मार्गाने प्रस्थान केले होते, हे त्याच्या पुत्रांनी पाहिले होते. मग तो आपल्या पुत्रांना म्हणाला, माझ्यासाठी गाढवाला खोगीर घाला. तेव्हा त्यांनी त्याच्यासाठी गाढवाला खोगीर घातले; आणि तो त्यावर स्वार झाला, आणि देवाच्या मनुष्याच्या मागे गेला, आणि तो त्याला एका ओकाच्या झाडाखाली बसलेला आढळला; मग त्याने त्याला विचारले, यहूदाहून आलेला देवाचा मनुष्य तूच आहेस काय? तो म्हणाला, मीच आहे. तेव्हा तो त्याला म्हणाला, माझ्याबरोबर घरी चल, आणि भाकर खा. पण तो म्हणाला, मी तुझ्याबरोबर परत येऊ शकत नाही, किंवा तुझ्याबरोबर घरात जाऊ शकत नाही; आणि या ठिकाणी मी तुझ्याबरोबर भाकर खाणार नाही, किंवा पाणी पिणार नाही; कारण परमेश्वराच्या वचनाने मला असे सांगण्यात आले होते, तेथे भाकर खालू नकोस, पाणी पिऊ नकोस, आणि ज्या मार्गाने आला आहेस त्या मार्गाने परत जाऊ नकोस. तेव्हा तो त्याला म्हणाला, मीही तुझ्यासारखाच एक संदेष्टा आहे; आणि परमेश्वराच्या वचनाने एका देवदूताने मला सांगितले, त्याला तुझ्याबरोबर तुझ्या घरी परत घेऊन ये, म्हणजे तो भाकर खालू आणि पाणी पिईल. पण त्याने त्याला खोटे सांगितले. म्हणून तो त्याच्याबरोबर परत गेला, आणि त्याच्या घरी भाकर खाल्ली, आणि पाणी प्याला. आणि असे झाले की, ते मेजाजवळ बसले असता, ज्याने त्याला परत आणले होते त्या संदेष्ट्याजवळ परमेश्वराचे वचन आले; आणि यहूदाहून आलेल्या देवाच्या मनुष्याविरुद्ध तो मोठ्याने म्हणाला, परमेश्वर असे म्हणतो: कारण तू परमेश्वराच्या मुखाची आज्ञा मोडली आहेस, आणि तुझा देव परमेश्वर याने तुला दिलेली आज्ञा पाळली नाहीस, तर परत आला आहेस, आणि ज्या ठिकाणाविषयी परमेश्वराने तुला म्हटले होते, तेथे भाकर खालू नकोस, आणि पाणी पिऊ नकोस, त्या ठिकाणी तू भाकर खाल्ली आहेस आणि पाणी प्याला आहेस; म्हणून तुझे प्रेत तुझ्या पितरांच्या कबरीत येणार नाही.

आणि असे घडले की, त्याने भाकर खाल्ल्यानंतर व पाणी प्यायल्यानंतर, ज्याला त्याने परत आणले होते त्या संदेष्ट्यासाठी त्याने गाढव सज्ज केले. आणि तो निघून गेल्यावर, मार्गात त्याला एक सिंह भेटला व त्याने त्याला ठार मारले; आणि त्याचे प्रेत रस्त्यात टाकले गेले, आणि गाढव त्याच्या जवळ उभे राहिले, तसेच सिंहही त्या प्रेताजवळ उभा राहिला. आणि पाहा, काही माणसे त्या वाटेने गेली, त्यांनी रस्त्यात टाकलेले ते प्रेत व त्या प्रेताजवळ उभा असलेला सिंह पाहिला; आणि ते ज्या शहरात तो वृद्ध संदेष्टा राहत होता तेथे जाऊन त्यांनी ही बातमी सांगितली. आणि ज्याने त्याला मार्गावरून परत आणले होते त्या संदेष्ट्याने हे ऐकले तेव्हा तो म्हणाला, हा तो देवाचा मनुष्य आहे, ज्याने परमेश्वराच्या वचनाचा अवज्ञा केली; म्हणून परमेश्वराने त्याला सिंहाच्या स्वाधीन केले, आणि परमेश्वराने त्याला जे वचन सांगितले होते त्यानुसार त्या सिंहाने त्याचे विदारण करून त्याला ठार मारले. मग त्याने आपल्या मुलांना सांगितले, माझ्यासाठी गाढव सज्ज करा. आणि त्यांनी ते सज्ज केले. मग तो गेला व त्याला त्याचे प्रेत रस्त्यात टाकलेले दिसले, आणि गाढव व सिंह त्या प्रेताजवळ उभे होते; सिंहाने ते प्रेत खाल्ले नव्हते, आणि गाढवाचेही विदारण केले नव्हते. तेव्हा त्या संदेष्ट्याने देवाच्या मनुष्याचे प्रेत उचलले, ते गाढवावर ठेवले, आणि ते परत आणले; आणि तो वृद्ध संदेष्टा शहरात आला, त्याच्यासाठी शोक करण्यास व त्याला पुरण्यास. आणि त्याने त्याचे प्रेत स्वतःच्या कबरीत ठेवले; आणि त्यांनी त्याच्यावर शोक केला, असे म्हणत, हाय, माझ्या भावा! आणि असे घडले की, त्याला पुरल्यानंतर त्याने आपल्या मुलांना सांगितले, मी मेल्यावर मला ज्या कबरीत देवाचा मनुष्य पुरला आहे त्याच कबरीत पुरा; माझी हाडे त्याच्या हाडांच्या शेजारी ठेवा; कारण त्याने परमेश्वराच्या वचनाने बेथेल येथील वेदीविरुद्ध, आणि सामरिया शहरांत असलेल्या उच्चस्थानांच्या सर्व घरांविरुद्ध जो उच्चार केला, तो निश्चितच पूर्ण होईल. 1 राजे 13:11-32.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“जेव्हा देवाचे सामर्थ्य काय सत्य आहे याविषयी साक्ष देते, तेव्हा ते सत्य सदासर्वकाळ सत्य म्हणून दृढ राहिले पाहिजे. देवाने दिलेल्या प्रकाशाच्या विरुद्ध असलेल्या नंतरच्या कल्पना मान्य करू नयेत. लोक शास्त्राचे असे अर्थ लावतील की जे त्यांना सत्य वाटतील, परंतु ते सत्य नसतील. या काळासाठीचे सत्य देवाने आपल्या विश्वासाच्या पायाभूत तत्त्व म्हणून आपल्याला दिले आहे. सत्य काय आहे हे त्याने स्वतः आपल्याला शिकविले आहे. एखादा उठेल, आणि त्यानंतर दुसराही, नवीन प्रकाश घेऊन, जो देवाने आपल्या पवित्र आत्म्याच्या प्रगटीकरणाखाली दिलेल्या प्रकाशाला विरोध करणारा असेल. या सत्याच्या स्थापनेत मिळालेल्या अनुभवातून गेलेले काही जण अजूनही जिवंत आहेत. देवाने कृपेने त्यांचे जीवन राखून ठेवले आहे, जेणेकरून त्यांनी ज्या अनुभवातून प्रवास केला तोच अनुभव त्यांनी आपल्या जीवनाच्या अखेरीपर्यंत पुन्हा पुन्हा सांगावा, जसे प्रेषित योहानाने आपल्या जीवनाच्या अगदी शेवटपर्यंत केले. आणि जे ध्वजवाहक मृत्यूमुळे पडले आहेत, ते त्यांच्या लिखाणांच्या पुनर्मुद्रणाद्वारे बोलत राहतील. मला अशी सूचना देण्यात आली आहे की अशा रीतीने त्यांचे आवाज ऐकू येतील. या काळासाठी सत्य काय आहे याविषयी त्यांनी आपली साक्ष द्यावी.”

“जे लोक आपल्या विश्वासाच्या विशेष मुद्द्यांना विरोध करणारा संदेश घेऊन येतात, त्यांच्या शब्दांचा आपण स्वीकार करू नये. ते शास्त्रवचनांचा मोठा संच एकत्र करतात आणि आपल्या मांडलेल्या सिद्धांतांभोवती तो पुरावा म्हणून रचून ठेवतात. गत पन्नास वर्षांदरम्यान हे पुन्हा पुन्हा करण्यात आले आहे. आणि जरी पवित्र शास्त्र हे देवाचे वचन आहे आणि त्याचा आदर केला पाहिजे, तरी त्यांचा असा उपयोग, जर त्या उपयोगामुळे देवाने या पन्नास वर्षांपासून टिकवून ठेवलेल्या पायाभरणीतील एखादा स्तंभ हलविला जात असेल, तर ती एक मोठी चूक आहे. जो मनुष्य असा उपयोग करतो, त्याला त्या पवित्र आत्म्याच्या अद्भुत प्रगटीकरणाची जाणीव नाही, ज्याने देवाच्या लोकांपर्यंत आलेल्या पूर्वीच्या संदेशांना सामर्थ्य व प्रभाव प्रदान केला.”

“एल्डर G यांचे पुरावे विश्वासाह नाहीत. ते स्वीकारले गेले तर, त्यांनी आपल्याला जे आहोत ते बनविले आहे त्या सत्यावरील देवाच्या लोकांचा विश्वास ते नष्ट करतील.

“या विषयावर आपण ठाम असले पाहिजे; कारण तो ज्या मुद्द्यांना शास्त्रवचनांनी सिद्ध करण्याचा प्रयत्न करीत आहे, ते सुसंगत नाहीत. ते हे सिद्ध करीत नाहीत की देवाच्या लोकांचा भूतकाळातील अनुभव भ्रम होता. आमच्याजवळ सत्य होते; आम्हांस देवदूतांनी मार्गदर्शन केले होते. पवित्र आत्म्याच्या मार्गदर्शनाखालीच पवित्रस्थानाच्या प्रश्नाचे सादरीकरण देण्यात आले होते. आमच्या विश्वासाच्या ज्या वैशिष्ट्यांमध्ये त्यांचा काहीही सहभाग नव्हता, त्याविषयी प्रत्येकाने मौन राखणे हेच शहाणपण आहे. देव कधीही स्वतःशी विरोध करीत नाही. जे सत्य नाही त्याची साक्ष देण्यास शास्त्रवचनांना भाग पाडले, तर त्यांचा चुकीचा उपयोग केला जातो. एक जण उठेल आणि आणखी एक उठेल, आणि कथित महान प्रकाश घेऊन येतील, आणि आपली विधाने मांडतील. परंतु आम्ही जुन्या सीमाचिन्हांवर ठाम उभे आहोत. [1 John 1:1-10 quoted.]”

“मला असे सांगण्याची आज्ञा देण्यात आली आहे की, ही शब्दे आपण या काळास अनुरूप म्हणून वापरू शकतो, कारण असा वेळ आला आहे की पापाला त्याच्या योग्य नावानेच हाक मारली पाहिजे. आमच्या कार्यात आमच्यासमोर अडथळे निर्माण करणारे ते लोक आहेत जे परिवर्तन पावलेले नाहीत आणि जे स्वतःच्या गौरवाचा शोध घेतात. त्यांची इच्छा अशी असते की त्यांना नवीन सिद्धांतांचे प्रवर्तक समजले जावे; आणि ते हे सिद्धांत सादर करताना असा दावा करतात की ते सत्य आहेत. परंतु जर हे सिद्धांत स्वीकारले गेले, तर ते त्या सत्याच्या नकाराकडे नेतील, जे गेल्या पन्नास वर्षांपासून देव आपल्या लोकांना देत आला आहे आणि ज्यास त्याने पवित्र आत्म्याच्या प्रकटीकरणाद्वारे दृढ ठरविले आहे.” Selected Messages, book 1, 161.